

Vidunderet i Oxfordshire!

Av Eva-Marie Brekkestø
eva-marie@fredriksen.no

Sommeren 2005 var jeg i Wiltshire i Sør-England for å følge kornsirkelfenomenet på nært hold i 3 uker. Jeg ble kjent med mange nye kornsirkelentusiaster, blant annet den tysk/australske fotografen Axel Kayser. De to siste ukene av oppholdet fikk jeg selskap av Guro Parvanova, min trofaste følgesvenn i Wiltshire.

Rundt 20. juli var det noen dagers ”tørketid” i Wiltshire, da ingen nye kornsirkler oppstod i området. I Oxfordshire hadde det imidlertid kommet flere nye sirkler ved den lille landsbyen Garsington.

Søndag 24. juli tar vi den time-lange kjøreturen nordover. Vi besøker først formasjonen Garsington 1. Den har et vakkert og originalt mønster, men er ikke så mye å se på bakken etter som den allerede er flere uker gammel. Rett over veien ligger imidlertid en annen sirkel Garsington 3, som på luftfotoet på nettet hadde sett ganske beskjeden ut. På tross av regnvær og gjørme, blir vi i perlehumør over det vi får se på bakken. Vi enes

raskt om at dette er den flotteste kornsirkelen vi har sett, når det gjelder legd, denne sommeren.

Oppglødde legger vi i vei for å finne den siste av de tre Garsington-sirklene. På Crop Circle Connector har vi lest at piloten Andrew King, da han fløy over den, observerte en enkel og ganske rufsete utseende rekke med enkle sirkler, men at sirklene så ut til å ha en meget interes-

---

”Guro og jeg vekselvis jubler og gråter. Vi kan simpelthen ikke tro det vi ser!”

---

sant legd. Vi leter til fots og i bil i området rundt landsbyen i to timer og er i ferd med å gi opp. Stedsangivelsen på Connector må være helt feil, konkluderer vi.

Her i området sør for Oxford ligger landsbyene på toppen av høydene. I et siste forsøk kjører vi nordover til landsbyen Denton. Fra et utsiktspunkt i Denton gransker vi jordene på nordsida av Garsington med kikkert. Vi får øye på en liten skygge på jorden halvt skjult bak

en hekk. Spente drar vi tilbake sørover og tar oss inn på jordet. Forbløffet kan vi bare konstatere at vi allerede har inspisert dette jordet, uten å finne noe! Jordet går nemlig i oppoverbakke fra veien før det faller bratt mot en dump i andre enden.

Synet som møter oss når vi går inn i denne formasjonen gjør oss skjelvne i knærne. Axel, som er profesjonell fotograf, stønner og roper mens han tar hundrevis av bilder. Guro og jeg vekselvis jubler og gråter. Vi kan simpelthen ikke tro det vi ser!

På rekke og rad ligger 5 sirkler. Den sørligste og største (ca. 23m i diameter) har en spiralformet flette fra kanten og innover mot midten. I de to neste sirklene (15 og 10m i diameter) ligger kornet i en slags 20cm høye og 30cm brede trosseaktige oppbygninger. Hvert strå er presis plassert i disse trossene, som går som svære, luftige spiraler fra ytterkant av sirkelen og inn mot midten. Vi blir helt fylt av ærefrykt og tør ikke gå inn i sirklene i frykt for å ødelegge legden.

De to neste sirklene (ca 7 og 3.5m i diameter) gjør oss igjen målløse.

Her ligger alt kornet ”blåst” fra ytterkanten og innover mot midten av sirkelene og møtes i en oppadvendt, stående ”tufs” i midten. Det ser ut som voldsomme krefter har vært på ferde!

Guro får øye på en skygge lenger nede på jordet og går for å sjekke. Vi er raske med å komme etter når vi hører henne rope av fryd. Tre sirkler til!

To traktorspor lenger ned mot enden av jordet kommer vi først til to minisirkler på en ca. meter i diameter. I den ene er kornstråene tvunnet sammen havveis opp på strået for så å være slynget ut mot kanten igjen. Den andre er en vakker liten virvel. Like nedenfor kommer vi inn i de tre siste sirkelene. De to første sirkelene (på ca 8 og 6.5m i diameter) har den samme, bare enda mer elegante, spiraloppbyggingen som sirkel nummer 2 og 3 i den øverste delen av formasjonen. Disse to sirkelene overlapper hverandre delvis og er bare atskilt med et ”bånd” på ett strås bredde. Den 8 og siste sirkelen er en virvel på bare halvannen meter i diameter. Mens vi fotograferer bryter sola gjennom skydekket og gir oss noen siste, vakre bilder av formasjonen i det nydelige kveldslyset.

Før vi overveldet og fulle av ærefrykt til slutt forlater jordet, holder vi en liten meditasjon. Vi takker for at vi ble funnet

verdige til å besøke denne vidunderlige gaven av en kornsirkel som ikke så ut til å ha vært besøkt av noen andre på bakken i de 9 dagene som hadde gått siden den ble observert fra lufta.

Da våre mange venner i Wiltshire får se bildene samme kveld, skjønner vi at det kommer til å bli folkevandring til Garsington. Neste dag regner det imidlertid fryktelig hele dagen. Og da andre entusiaster kommer seg opp på tirsdag, kan de bare skuffet konstatere at den unike leg-

---

”Guro får øye på en skygge lenger nede på jordet og går for å sjekke. Vi er raske med å komme etter når vi hører henne rope av fryd. Tre sirkler til!”

---

den for det meste har kollapset på grunn av regnværet.

Det faktum at vi lyktes å finne denne juvelen av en sirkel og dermed fikk fotografert den siste mulige dag før den ble ødelagt, gjorde oss ikke mindre takknemlige!

Da vi besøkte Garsington 2-formasjonen ble vi klar over at den så annerledes ut enn den gjorde på luftfotoet til King fra 15. juli. De tre nederste og minste sirkelene var ikke med på bildet hans, og i den nest

største sirkelen var det en spiral av stående korn da han tok bildet. Formasjonen må altså ha endret og utvidet seg en eller annen gang mellom 15. og 24. juli.

Jeg tar kontakt med King for å høre om han kunne ha oversatt deler av den fra lufta 15. juli, men han bedyrer at det er helt utelukket. Ettersom han gjennom årenes løp har sett og fotografert hundrevis av kornsirkler fra lufta, er han en trent observatør.

Mot å dekke utgiftene hans, får jeg overtalt ham til å ta en ny flytur over området den 8. august. På de nye luftbildene ser vi tydelig utviklingen. I tillegg til endringen vi hadde kunnet observere, viser disse bildene også at det var en liten sirkel på nabojordet (til høyre for hovedformasjonen) som vi ikke hadde oppdagget.

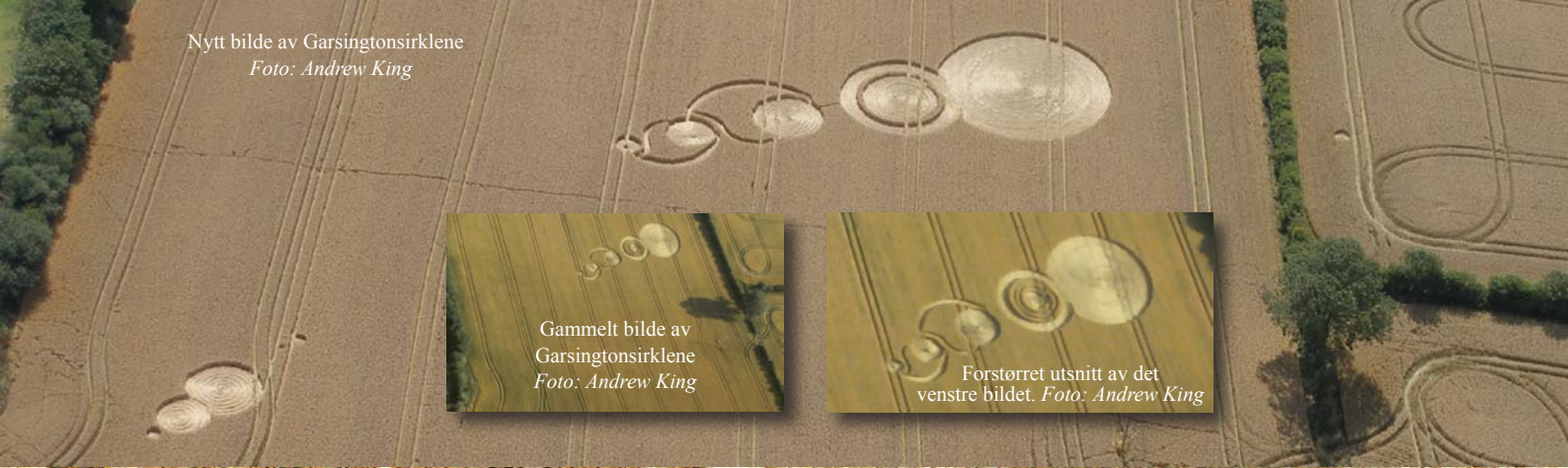
En liten spekulasjon til sist:

Når jeg har studert illustrasjonen til ”The Moving Devil” fra 1678, har jeg ofte undret meg over hvorfor kornstråene er tegnet liggende på en slik spesiell måte. Nå tror jeg imidlertid jeg forstår hva illustratøren har prøvd å tegne. Kornsirkelen i Hartfordshire i 1678 kan ha hatt en slik spirallegd som ”Vidunderet i Garsington”!

*Eva-Marie Brekkestø, 13. desember 2005.
Alle foto i artikkelen er fra Garsingtonsirkelene.
www.kornsirkler.org*

Nytt bilde av Garsingtonsirklene
Foto: Andrew King

Gammelt bilde av
Garsingtonsirklene
Foto: Andrew King

Forstørret utsnitt av det
venstre bildet. *Foto: Andrew King*

Foto: Eva-Marie Brekkesto

Foto: Eva-Marie Brekkesto

Foto: Axel Kayser

Eva-Marie Brekkesto og Guro Parvanova
Foto: Axel Kayser

